

آذر بین

صاحب امتیاز: بسیج دانشگاه فرهنگیان شهید مدنی قم
مدیر مسئول: سید مهدی اشرفی
سردبیر: مهدی صدیق
اعضای هیئت تحریریه: متین خانعلی، مهدی صدیق،
علی شوندی، محمد علی یار، محمد حسین شجاعی
گرافیکست و صفحه آرا: مهدی صدیق

-- دو ماهنامه آذر بین | سال اول | شماره دوم | پاییز ۱۴۰۱ --

سخن سردبیر:

به نام خدایی که یادش آرامش بخش قلبهاست.

خدایا بگیر از من هر آنچه که تو را از من میگیرد.

خیر مقدم عرض میکنم خدمت دانشجویان بالاخص دانشجویان جدیدالورود.

فرا رسیدن بهار دانش و تربیت را خدمت یکایک شما تبریک و تهنیت عرض میکنم.

خداوشکر میکنیم که توانستیم اولین شماره نشریه ذره بین را همزمان با روز معلم انتشار بدیم و مورد نگاه شما همراهان عزیز و فرهیخته قرار گرفت.

همانطور که بارها ذکر شد، هدف ما ارتقای دانش و مهارت دانشجویان، مخصوصا دانشجو معلمان میباشد زیرا در تمامی نظام های آموزشی، مدرسه رکن اصلی تعلیم و تربیت می باشد و معلمان نیز مربی و الگوهای با نفوذ تعلیم و تربیت هستند. بنابراین شغل معلمی یکی از حساس ترین و پرمسئولیت ترین شغل های جامعه است.

از شما عزیزان دعوت میکنم تا به کانال ایتا ما به آدرس zarehbin_cfu عضو شوید و از موضوعات متنوع و متفاوت ما بازدید کنید و در راستای بهتر شدن، منتظر انتقادات و پیشنهادات شما هستیم.

امیدوار هستیم که با کمک دانشجویان و همچنین اساتید و مسئولین بزرگوار در این راه موفق باشیم.

آنچه در این شماره میخوانید...

اهمیت دانشگاه فرهنگیان

امروز مهم ترین نیاز آموزش و پرورش کشور، معلّم است؛ دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه شهید رجائی ...

ادامه در صفحه ۱

دانشجوی سوپرمن

برای بسیاری از دانشجویان، دانشجو بودن اولین تجربه زندگیشان است. زندگی دانشجویی می تواند موجب ...

ادامه در صفحه ۲

از مکتب تا دبستان «۲»

در کتاب تاریخ و فرهنگ معاصر دربارهٔ تدریس ایشان در اواخر عمر آمده است: «روزی در موقع تدریس ...

ادامه در صفحه ۴

سیب زمینی نباشیم!

اصلا دانشجو باید دغدغه داشته باشد؟ جایگاه معلم در جامعه کجاست؟ آیا شان اجتماعی و اقتصادی او ...

ادامه در صفحه ۵

مدرسه آمریکایی

آمریکا، کشوری است که آن را اصلی ترین مرکز علمی دنیا و یا پیشرفته ترین بهترین ، سودمند ترین ...

ادامه در صفحه ۷

اهمیت دانشگاه فرهنگیان

متین خانعلی

کارشناسی آموزش ابتدایی

دانشجویانی که بی راه نیست اگر آنها را راس و نقطه مرکزی یک نمودار درختی بدانیم که در آینده زندگی خود به صورت مستقیم با دانش آموزان، خانواده ها، جامعه و... در ارتباط هستند و ریشه های سخنان و طرز فکرشان در تمامی این اشخاص تنیده خواهد شد.

پس همانگونه که از اهتمام ورزیدن دانشگاه فرهنگیان برای دانشجویانش سخن می گوئیم، لازم است این نکته هم ذکر شود که دانشگاه فرهنگیان و مدت زمان تحصیلی که در آن گذرانده می شود تنها تشکیل دهنده نیمی از راه برای دانشجو معلمان خواهد بود چرا که هر کدام از ما به عنوان معلمان آینده این سرزمین باید تمامی توان خود را برای آبادانی این کشور به کار گیریم و با مطالعه و غنی کردن دانش خود سعی در تزریق امید به این خاک داشته باشیم.

شاید اسم و جایگاه دانشگاه فرهنگیان به اندازه اهمیتش مورد توجه قرار نمی گیرد. اما در دانشگاه های دیگر هر چه آموخته می شود و استفاده می شود برای زمان حال است، پزشکی که قرار است بیماران حال حاضر را درمان کند، مهندسی که قرار است آسمان خراش های پیش رو را طراحی کند و... اما ما دانشجو معلمان پرورش دهنده دانش آموزانی خواهیم بود که پزشکان و مهندسان و والدین آیندگان خواهند بود. پس ما معلمان، نه فقط حال بلکه آینده را تربیت خواهیم کرد...

امروز مهم ترین نیاز آموزش و پرورش کشور، معلم است. دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه شهید رجائی و هر نقطه ای که تربیت معلم بر آن صدق میکند، بایستی هم کما، هم کیفا توسعه پیدا کند...

"سخنان مقام معظم رهبری در دانشگاه فرهنگیان."

دانشگاه فرهنگیان که در میان برخی از مردم همچنان به نام دانشگاه تربیت معلم خوانده می شود، یکی از بزرگ ترین مجموعه های دانشگاهی ایران می باشد که هدف از تاسیس آن تامین، تربیت و توانمند سازی معلمان و نیروی انسانی وزارت آموزش و پرورش در ایران است.

اما در این نوشتار هدف ما بیان آمار و ارقام نیست، چرا که هر شخصی که به دانشگاه فرهنگیان ورود پیدا می کند با این اعداد و ارقام آشناست. در این متن سعی می شود تا با هم بررسی کنیم که آیا دانشگاه فرهنگیان واقعا به این اندازه اهمیت دارد که تبدیل به نقطه نظر و روی صحبت رهبر انقلاب شده است؟

هدف از دانشگاه فرهنگیان چیست؟ خب هر شخصی در پاسخ به این سوال ناخودآگاه جوابی به ذهنش خطور می کند که هدف، پرورش و تربیت معلمان توانمند می باشد. اما من در جواب می خواهم بگویم که هدف از دانشگاه فرهنگیان، نه تنها تربیت معلم بلکه تربیت تمامی کودکان و نوجوانان این سرزمین، تغیر نگرش اولیای آنها و آینده سازی کشور است.

بر هیچ کس پوشیده نیست که سردمداری آینده در اختیار همین کودکان امروز است. کودکانی که در طول سال تحصیلی اغلب وقت خود را در کلاس درس و در حضور معلم سپری می کنند. در کلاس درس هم دانش آموزان روی صحبتشان به صورت مستقیم با معلمی است که از درون دانشگاه حال حاضر ما برخاسته، معلمی که می تواند تبدیل به نقطه تاریک زندگی کودکان شود و یا نور امید را در دلهايشان بتاباند.

پس معلمان آینده نیز از همین کلاس های درس دانشگاه فرهنگیان امروز برمی خیزند. دانشگاهی که سخن نقض نگفته ایم اگر بگوئیم اهمیتش به اندازه آینده نسل جوان یک جامعه می باشد. پس ترقی یافتن و پیشرفت این چهارچوب علمی یعنی ترقی اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و... .

خب حال با اهمیت این مرکز علمی آشنا شدیم. اما سوال و نکته بعدی این است که دانشجویانی که به دانشگاه فرهنگیان ورود میکنند چه وظیفه ای دارند؟ شما به محض ورود به محیط دانشگاه فرهنگیان با کمبود ها، دغدغه ها، مشکلات و... روبه رو خواهید شد، اما آیا این ضعف ها و مشکلات را باید به دوش خود انداخته و تا کلاس درس حمل کنیم؟

دانشجویانی که به دانشگاه فرهنگیان ورود می کنند را از همان ابتدا دانشجو معلم می نامیم تا به اهمیت آینده خود پی ببرند.

دانشجوی سوپرمن

کارشناسی آموزش ابتدایی

مهدی صدیق

آموزش هر مطلبی چه انتظاری از شما دارد. هدف های یادگیری هر مطلبی را مشخص کنید و بدانید چرا باید چیزهای خاصی را بیاموزید.

۶. اگر یادداشت برداری میکنید، رونویسی نکنید. ایده ها و مفاهیم را در ذهن تان پردازش کنید و با زبان و کلمات خودتان یادداشت کنید. در هنگام یادداشت برداری با استفاده از اندازه های متفاوت خط، رنگ، یا هر تکنیک دیگر، به فراخور مطلب، تفاوت های بصری ایجاد کنید. سعی کنید گوشت و استخوان به راحتی از هم قابل تشخیص باشند.

۷. در حین یادداشت برداری، سوالات و نظرات خود را حتما بنویسید. بسیاری از سوالاتی که به ذهنتان می آید اگر یادداشت نشوند، بعد از مدتی از ذهنتان پاک میشود، بی آنکه جوابی برایش پیدا کرده باشید.

۸. پس از هر جلسه با یادداشت ها و کتاب خود کاری انجام دهید. آن ها را در قفسه به حال خود رها نکنید. مطالبی را که آموخته اید مرور کنید. یادداشتهای خود را با چند نفر دیگر از همکلاسی هایتان رد و بدل کنید و درباره مطالب درسی با هم بحث کنید.

۹. یاد بگیرید که چگونه دوری فیزیکی از یکدیگر را با کمک ارتباطات الکترونیک جبران کنید. مثل استفاده از پست الکترونیک با گروه های ارتباطی و میزگردهای الکترونیکی در اینترنت.

۱۰. غیبت : طبق مقررات، هر دانشجو می تواند تا ۳ جلسه غیبت داشته باشد. و در بسیاری از موقعیت ها، غیبت از اختیار دانشجو خارج است؛ مثل بیماری، مشکلات شخصی، دوری از خانواده و بعد از غیبت سعی کنید با کمک کتاب درسی، و یادداشت همکلاسی هایتان بلافاصله و به سرعت مطالب جلسه از دست رفته را فرا بگیرید و از قافله درس عقب نمانید. از

دوستان خود به عنوان مدرس و منبع استفاده کنید. کمک به دوستان غایب توسط دیگر همکلاسی ها، یکی از راه های خودآموزی است. پس هر دو نفر سود می برند. به دوستان غایب خود حتما کمک کنید.

برای بسیاری از دانشجویان، دانشجو بودن اولین تجربه زندگیشان است. زندگی دانشجویی می تواند موجب فشارهای روحی نیز باشد اما چیزی که در این بین اهمیت دارد این است که شما بتوانید از پس همه اینها بر بیایید و زندگی دانشجویی را بعنوان موهبتی برای پرورش و رشد خود دریابید. برای اینکه در این چهار سال بتوانید دانشجوی موفق باشید نیاز به دانستن چندین مورد دارید. این موارد آن چنان که ممکن است به نظر برسند به هیچ وجه مسخره نیست و بلکه به حتم باعث پیشرفت شما خواهد شد. یک دانشجوی موفق، نمونه و ایده آل از ویژگیهای زیر برخوردار است:

۱. مطالعه فعال همواره با قلم همراه است. از نوشتن داخل کتاب نترسید. کتابتان را خودتان شخصی کنید و آن را برای خودتان بنویسید. با کمک مداد یا ماژیک های رنگی یا هر وسیله دیگر، تصویری منحصر به فرد از صفحات کتاب ایجاد و در ذهن خود نگه دارید. فقط دقت کنید این کار را با کتاب های کتابخانه و امانتی انجام ندهید!

۲. استفاده از کتابخانه و منابع آن را به خوبی یاد بگیرید. در کتابخانه از چشمان خود به خوبی استفاده کنید. وقتی از یک کتاب چند جلد کتاب در کتابخانه یا فهرست موضوعی کتاب ها موجود است، به این معنی است که آن کتاب از کتابی که تنها یک جلد از آن در کتابخانه دیده می شود، با اهمیت تر است. همچنین کتاب هایی که بارها تجدید چاپ شده اند نیز احتمالا مفیدتر بوده اند.

نهایتا اینکه کتاب هایی که از بس خوانده شده اند، کهنه و فرسوده شده اند نیز باید کتاب های خوبی باشند و احتمالا از کتاب هایی که تاحالا کسی آن ها را به امانت نگرفته مفیدتر هستند.

۳. قبل از برگزاری هر جلسه درس، از مطالبی که قرار است یاد بگیرید آگاه باشید و حتما در مورد آن پیش مطالعه کنید.

۴. سوالات و تمرینات آخر فصلی که قرار است مطالعه شود را بررسی کنید و تا حد ممکن سعی کنید ببینید آیا میتوانید آنها را حل کنید.

۵. در طول هر جلسه بدانید و سعی کنید کشف کنید که مدرس پس

۱۱. سعی کنید سؤالاتی را که برایتان در مورد مطالب آن جلسه غایب ایجاد می شود، از گروه مطالعاتی و از دیگر همکلاسیها بپرسید و به جواب برسید. اگر موفق نشدید، حتما سوال و مشکل خود را به طور مشخص و واضح، بر روی کاغذ مکتوب کرده و با استاد خود در میان بگذارید.

۱۲. اگر امکان یادگیری سریع مطالب از دست رفته وجود ندارد، سعی کنید خود را با درسی که ادامه دارد تطبیق دهید و سعی نکنید تمام وقت خود را فقط برای به دست آوردن چیزهای از دست رفته صرف کنید، زیرا این کار باعث دورماندن از اصل موضوعات درسی می شود. موضوعات درسی را دنبال کنید و کم کم موضوعات از دست رفته را یاد بگیرید.

۱۳. پروژهها: گزارش، مقاله و سمینار. در بسیاری از دوره های تحصیلی، دانشجویان پروژه یا تحقیقی انجام میدهند که گزارش و ارائه آن، قسمتی از نمره آنان را تشکیل می دهد. انجام پروژه مقدار زیادی از وقت دانشجویان را می گیرد، اما با صرف کمی وقت و یافتن راه هایی برای انجام بهتر کار و ارائه بهتر گزارش نهایی، می توان نتایج به مراتب بهتری کسب کرد. برای تهیه گزارش، هرچه زودتر اقدام کنید. مثلاً بعد از کارهای عملی یا پس از بازدید. وقتی که مطلب هنوز در ذهنتان تازه و نو است و جزئیات آن را به خاطر دارید، تهیه گزارش و نوشتن آن بسیار ساده تر است. یکی از خطرات به تعویق انداختن مکتوب کردن پروژه و نگارش آن، تلنبار شدن آن است. در نتیجه زمانی که باید به مرور درس ها برای امتحان بپردازید، مجبور می شوید به گزارش خود بپردازید و با آن درگیر شوید.

۱۴. آمادگی برای امتحانات: دوره کردن درس را خیلی زود، یعنی به محض اینکه مطلبی برای دوره کردن وجود داشته باشد، شروع کنید. به خاطر داشته باشید که اگر هیچ عامل تهدیدکننده ای ناشی از امتحان قریب الوقوع وجود نداشته باشد، دوره کردن لذت بخش تر است. خلاصه ای از دانسته های خود را تهیه کنید. خلاصه نویسی سبب می شود که موضوعات درسی را بتوانید دسته بندی کنید و بهتر به خاطر بسپارید. اوراق امتحانی، تکالیف، یادداشت ها و ... را در طول دوره به نحو مناسبی دسته بندی و نگهداری کنید. مطالعات موردی، مثال های به کار رفته و مساله هایی که در جلسات درس مطرح می شوند، ممکن است الگویی برای جلسات امتحان هم باشند. امتحانات فقط توانایی پاسخ به سؤالات را اندازه گیری میکنند. این مانند هر مهارت دیگری با تمرین بهبود می یابد. مدیریت زمان در امتحانات بسیار اهمیت دارد. در امتحانات علاوه بر دانش و دانسته های

دانشجویان، مدیریت زمان آنان نیز مورد ارزیابی قرار میگیرد. قبل از پاسخگویی به هر سوال، آن را چندین بار بخوانید. اگر در سوالی با مشکلی روبه رو شدید، سوال بعدی را بخوانید. دقت کنید که آنچه اهمیت دارد نمره آوردن از کل ورقه امتحانی است، نه نمره آوردن از یک سوال. تمیزی و پاکیزگی و رعایت نظم و ترتیب در نگارش پاسخ ها، بدون شک اثر خوبی بر ذهن تصحیح کنند اوراق شما می گذارد و منجر به کسب نمره بهتری می شود. سعی کنید پاسخ نامه شما ظاهری منزه و منظم داشته باشد و چشم نواز باشد. ممتحنان هم انسان هستند. آنها دوست دارند به شما نمره خوبی بدهند و فقط به دنبال اشتباهات شما نیستند. اما بهترین نمره را به پاسخ های مشخص - و کامل می دهند. در انتهای جلسه امتحان پاسخهای خود را مرور کنید. مطالعه دقیق و دوباره ورق امتحانی میتواند منجر به کسب نمره بالاتر شود. سعی کنید اشتباهات آشکار خود را ببینید و توضیحات خود را در صورت لزوم تکمیل کنید.

۱۵. پس از امتحان: عبرت گرفتن از شکست! «هرکس که به یک ارزیابی نیاز داشته باشد، برای دنیای واقعی کاملاً آماده نشده است.» این قسمت برای دانشجویانی نوشته شده است که در امتحان شکست خورده اند. هرچند توصیه های آن کلی است و برای همه قابل استفاده می باشد. در ذهن بسیاری از دانشجویان، یکی از بزرگترین فشارهای روحی، شکست خوردن در امتحانات است. سعی کنید آن را بپذیرید. قبول کنید که تنها در بخش خاصی موفق نشده اید. و از شکست به منظور تضمین موفقیت آینده با ساختن زیربنایی محکم استفاده کنید. به شکست همانند «فرصتی دوباره برای یادگیری» نگاه کنید. یکی از موثرترین راههای اشتباه نکردن، اشتباه کردن است. دلیل اشتباهات خود را دریابید تا به دانشی مفید دست یابید. به خاطر داشته باشید که در زندگی به طور کلی موفقیت ابتدا با اشتباه کردن به دست می آید، نه با اشتباه نکردن. در صورتی که امتحانات دیگری در پیش است، خود را برای امتحانات باقی مانده آماده کنید تا بتوانید امتیازی برای مراحل بعدی کسب کنید. به عنوان سخن آخر، از دوران دانشجویی لذت ببرید، فعالیت های مختلف را تجربه کنید و با افراد مفید و کاربلد آشنا بشوید تا مسیر جدیدی در زندگی شما رقم بخورد.

برگرفته و تلخیص از:

۵۰۰ نکته چگونه آموزشگر بهتری باشیم!

از مکتب تا دبستان «۲»

علی شوندی

کارشناسی آموزش ابتدایی

اندیشه مدرسه و دانش‌آموزان بوده است؛ دوم آن که علاوه بر اندیشه، علاقه فراوانی نیز به این امر داشته و خود را فدای این مسیر نموده است.

او به سرزمین‌های بسیاری هم‌چون: قفقاز، بیروت، عتبات عالیات، عربستان، سوریه، فلسطین و ... سفر کرده و تجربه‌های زیادی را کسب نموده است؛ هرچند که این سفرها برخی به اختیار و برخی به اجبار برای رهایی از دست مخالفان بوده است. رشیده در بیدار کردن مردم از هیچ کوششی فروگذار نبود. در این زمینه روزنامه «مکتب» و روزنامه «طوفان تهران» را انتشار داد. هم‌چنین مقالات ضد استبدادی و استعماری زیادی را تألیف نمود. مدارس نوین را با هدف جلوگیری از نفوذ فرهنگی استعمار و قدرت‌های چپاولگر تأسیس کرد و خواستار اداره فرهنگ و مدارس، به دست علما و قشر مذهبی - فرهنگی بوده و دخالت بیگانگان و بیگانه‌پرستان را بر نمی‌تابیده است.

آثار چاپ شده وی که در آن زمان در مدارس تدریس می‌شده، عبارت است از:

۱. آندیلی و وطن دلی؛ این کتاب به زبان ترکی است و بارها چاپ شده و در مدارس مسلمانان قفقاز و ترکستان به نام کتاب اول تدریس می‌شود.
 ۲. کفایة التعلیم؛ این کتاب در سال ۱۳۲۰ و ۱۳۲۳ ق در تهران به چاپ رسیده است.
 ۳. نهایة التعلیم؛ این کتاب در سال ۱۳۱۸ و ۱۳۲۰ ق در ایران چاپ سنگی شده است.
 ۴. اصول عقاید یا اتحاد بشر؛ این کتاب در سال ۱۳۲۴ ق در تهران منتشر شده است.
 ۵. المشتقات؛ این کتاب در سال ۱۳۳۷ ق در رشت انتشار یافت.
 ۶. الفبای جدید؛
 ۷. بدایة التعلیم؛
 ۸. تکلّمه الصرف؛
 ۹. کتاب الفباء؛
 ۱۰. تبصره الصبیان؛
 ۱۱. صد درس؛
 ۱۲. تربیة البنات؛
 ۱۳. تأدیب البنات؛
 ۱۴. هدایة التعلیم؛
 ۱۵. تسهیل الحساب؛
- در جستار بعدی کتاب‌های نامبرده را تا آن‌جا که بشود مورد بررسی قرار خواهیم داد.

گردآوری این جستار، دسترنج مطالعه و واکاوی چندین کتاب است. پس انتظار می‌رود دانشجویان گرامی و جملگی جویندگان دانش، به مطالب بیان شده - چه در این جستار و چه در جستار گذشته - توجه نموده و دیدگاه‌های ارزشمندشان را به اطلاع ما برسانند.

چنان‌چه قبلاً بیان شد میرزا حسن رشیده (۱۲۳۸ - ۱۳۲۴ ش)، زحمت‌های طاقت‌فرسایی را برای تأسیس مدارس نوین، به جان خرید و عمر خود را - از آغاز تا انجام - وقف آموزش کرد. او در یکی از خاطراتش می‌نویسد: «روزی با پدرم روزنامه اختر (روزنامه‌ای در استانبول) را می‌خواندیم که نوشته بود در اروپا از هر هزار تن، ده تن بی‌سوادند؛ ولی در ایران از هر هزار نفر، تنها ده نفر با سواد می‌شوند! و انگیزه این، بدی شیوه آموزشی و دشواری درس الفباست. باید در ایران دبستان‌هایی به شیوه اروپا بنیاد یابد».

در کتاب تاریخ و فرهنگ معاصر درباره تدریس ایشان در اواخر عمر آمده است: «روزی در موقع تدریس، در کلاس بی هوش افتاد. پزشک بر بالینش آوردند. چون به هوش آمد، پزشک به او توصیه کرد که در این سن با توجه به ضعف جسمانی، از تدریس خودداری و استراحت نماید. ایشان با کمال ناراحتی گفت: چرا غافلید؟! اگر در همان حالت که ضعف کرده بودم، چشم از این عالم می‌بستم، قطعاً جایم در بهشت می‌بوده، چه سعادتی از این بالاتر که معلم در حین اجرای امر مقدس تعلیم بمیرد؟ حیف که سعادت‌م یاری نکرد».

حتی ایشان پس از مرگ نیز خواستار ارتباط با علم و علم‌آموزان بودند و در وصیت‌نامه خود چنین نوشته‌اند: «مرا در محلی به خاک بسپارید که هر روز شاگردان مدارس از روی گورم بگذرند و از این بابت روحم شاد شود».

با خواندن مطالب ذکر شده، متوجه چند نکته می‌شویم: ابتدا آن‌که رشیده از آغاز عمرش و حتی پس از مرگ نیز

سیب زمینی نباشیم!

محمد علی یار

کارشناسی آموزش ابتدایی

بنظر شما وظیفه ما در قبال این مشکلات چیست؟ آیا جنبش دانشجویی و معاونت مطالبه گری میتواند در قبال این مشکلات موضع گیری داشته باشد و یا در مواردی با همفکری و مشورت با اساتید حوزه های مختلف به ارائه راهکار در قبال برخی از مسائل بپردازد؟

مقام معظم رهبری در بیاناتی در جمع دانشجویان و نخبگان در سال ۱۳۸۶ پیرامون مطالبه گری جوانان میفرمایند:

جوان باید مطالبه کند، باید احساس کند که این مطالبه سودمند است، ثمر بخش است؛ و تشویق بشود بر این مطالبه و باید احساس کند که او فقط مسئولیتش طرح سؤال و پرتاب کردن یک شعار نیست که بگوید خب، ما کار خودمان را کردیم؛ نه پیگیری کردن، مطالعه کردن، درباره مسئله اندیشیدن آن را پخته کردن، راهکار اجرایی را برای آن جستجو کردن، برای طرحش با مراکز دست اندرکار و مجری تلاش کردن و بالاخره خود وارد میدان کار شدن، اینها جزء وظایف و تکالیف جوان ماست که این را هم بایستی جوان ما درک کند؛ در کنار آن مطالبه و طلبکاری و مدعا داشتن که عرض کردیم.

این احساس تکلیف ودغدغه مندی نسبت به اطراف که در سخنان رهبری نیز مشهود است یک رکن اساسی در بحث مطالبه گری است که بدون آن هیچ کاری به سر منزل مقصود نمیرسد. در مورد همین موضوع (دغدغه مندی) دو عامل میتواند موثر واقع شود ۱. دیدن و یا صحبت کردن واطلاع یافتن از محرومیت ها، مشکلات و مسائل مختلف ۲. دیدن نمونه های موفق مطالبه گری در فضای دانشجویی که هم میتواند یک نقشه راه برای دانشجویان باشد وهم

اصلا دانشجو باید دغدغه داشته باشد؟ جایگاه معلم در جامعه کجاست؟ آیا شان اجتماعی و اقتصادی او رعایت میشود؟ آپ در کدام اولویت مسئولان است؟ چرا در طی ۴۰ سال گذشته حتی قبل از آن آپ تحول جدی راتجربه نکرده است؟ آیا نیازهای جامعه تغییر نکرده؟ آیا همه نسل ها شبیه هم هستند؟ سند تحول چیست؟ و اگر خوب و کاربردی است چرا عملی نمیشود؟ برنامه درسی دانشگاه فرهنگیان واقعا کاربردی و مفید است؟ آیا با این دروس تئوری میتوان معلم خوب و مفیدی شد؟ آیا شیوه جذب وگزینش در آپ شیوه صحیح و قابل استنادی است؟ چرا علی رغم تاکیدات رهبر بر ورود نیرو بر مبنای دانشگاه فرهنگیان هنوز هم ورود نیرو از طرق مختلف ادامه دارد و آپ به مشکل کمبود جدی معلم برخورد کرده است؟ آیا مشکلات صنفی دانشجویان قابل حل است؟ از چه طریقی؟

عرض تبریک وخوش آمد به مناسبت ورود شما عزیزان جدید الورود به دانشگاه فرهنگیان. انشالله مسیری که انتخاب کردید مسیر خیر وصلاح شما باشد و بتوانید استفاده وافر از این مسیر پر برکت (مسیر تعلیم وتربیت) را ببرید که کاری در این عالم باارزش تر از آموزش و تربیت صحیح افراد وجود ندارد.

سوال هایی که در ابتدای متن پرسیده شد فقط برخی از مشکلات ومسائل عمیق آپ می باشد،

مشکلاتی که در بسیاری از موارد به مشکلاتی مزمن تبدیل شده اند و علی رغم تاکیدات هر ساله مقام معظم رهبری و اهمیت آپ در پیشبرد اهداف کشور به آنها توجهی نمیشود و یا کم توجهی صورت میگیرد.

در دغدغه مند کردن افراد و دادن امید به آنها موثر است (بدین منظور، خواندن کتاب روایت از مجموعه ۵ جلدی کنشگر که توسط معاونت علمی ساز مان بسیج دانشجویی منتشر شده است به شما عزیزان معرفی می گردد. اما رکن دیگر در مطالبه گری بحث عاقلانه بودن وبه عبارت حضرت آقا، طبیبانه بودن شیوه مطالبه گری است.

مقام معظم رهبری:

من عرض میکنم که دغدغه داشتن و هشداردهی و طلبکارانه در مسائل و مشکلات و نواقص نظام، وارد شدن شما را، من صد درصد تایید میکنم؛ اما این را در حاشیه اش عرض میکنم که نوع برخورد بامشکلات نظام، طبیبانه باید باشد.

مطالبه طبیبانه:

در مطالبه گری ها باید به مدلی دست یافت که بوسیله آن بتوان از اتلاف نیرو و انرژی جلوگیری کرد وبه بهترین بازخورد رسید. یکی از ارکان فرهنگ مدل مطالبه گری رویکرد مسئله محوری است اما مسئله محوری چیست؟

مسئله محوری:

بنظر شما فعالیت موثر حول چه چیزی بنا میشود؟ آیا تا بحال گزارش های عملکردی دستگاههای دولتی را شنیده اید؟ برخی دستگاه های دولتی و حکومتی با کارمندان متعدد و بودجه مصوب سالیانه با صرف زمان زیاد قادرند سالانه گزارشات چند ده جلدی و هزاران صفحه ای از اقدامات خود منتشر کنند در حالی که وجودشان هیچ دردی از جامعه دوا نکرده است! این دستگاه ها در طول زمان تبدیل به سیاهچاله هایی شده اند که نیروی انسانی، انگیزه، زمان و بودجه را در خود میکشند، اما اگر خود بار نباشند، باری از کشور هم برنمیدارند. در عین حال چندان نمیشود به آنها گفت بیکار، چون حقیقتا کار میکنند اما کارهای بی خاصیت یا خیلی کم خاصیت!

علت این عدم تأثیرگذاری چیست؟ دلایلی وجود دارد؛ یکی از مهمترین آنها نداشتن مسئله است، کم خاصیت هستند چون اصولا مشکلی را هدف نگرفته اند که بخواهند حل کنند.

لذا کار میکنند فقط برای کار!

۳- امکان پیگیری:

۱- پیگیری

■ پیگیری یک مسئله مشخص است که پاسخی مشخص دارد و امکان فرار از پاسخگویی را میگیرد و مطالبه گری را به اثر

نزدیک میکند.

۲- ایجاد امکان گفتگو

■ برای حل یک مسئله نیاز است با جامعه نخبگان، مردم و مسئولین گفتگو شود.

۳- مسئله موضوع نیست!

■ تفاوت اصلی موضوع و مسئله در جهت دار بودن مسئله است. موضوع جهت دار نیست، یعنی وقتی یک موضوعی طرح میشود به خودی خود هیچکس با آن مخالفت نمیکند. برای مثال: در مورد بیماری ها هم تفاوت مسئله و مشکل مشهود است و افراد حل مسئله را راه اصلی درمان میدانند نه حل مشکل را! برای درمان بیماری پوستی به سراغ کرم موضعی رفتن یعنی بیمار نمی خواهد بپذیرد که بیماری اش ریشه ای دارد و در صورت عدم حل ریشه ای آن مجدد بروز خواهد کرد و در صورت بروز مجدد با شدت بیشتری هم بر خواهد گشت.

اما مسئله چه چیزی هست و چه چیزی نیست؟

مسئله مشکل نیست:

■ مسئله علت و ریشه مشکلات کشور است پس مسئله، همان مشکل نیست. مشکلات ملموس هستند، یعنی توسط افراد جامعه لمس میشوند هرچند علتش را نمیدانند و راه حلش را نمیشناسند، اما به وجود آن معترض اند و رفع آن را مطالبه میکنند.

امیدواریم بتوانیم حس مسئولیت پذیری رادر قبال اطرافیان و محیط زندگی افزایش دهیم و با گام برداشتن صحیح در مسیر مطالبه گری به نتایج خوبی دست یابیم.

کار و مسئله در آپ بی نهایت زیاد است و ما و شمایی که در بدو ورود به این مسیر اثر بخش در جامعه هستیم اگر بتوانیم جامعه را حتی به اندازه یک گام کوچک به ظهور حضرت بقیة الله الاعظم نزدیک کنیم انشاءالله در دنیا و عقبی در مقابل امام زمانمون رو سفید خواهیم شد و چه چیزی شیرین تر از رضایت ولی عصر (ارواحناه فداه) از عملکرد ما میتواند باشد؟! اگر علاقه به کار در حیطه مطالبه گری دارید و این دغدغه در درون شما شکل گرفته که نسبت به محیط دانشگاه و فضای آموزش و پرورش کنشگری دارید لطفا به شماره «۰۹۱۰۰۹۵۲۰۴۲» در پیام رسان ایتا پیام بدهید، و تا ظرف دوهفته آینده جلسه ای برای ملاقات و طرح مسائل دانشگاه خواهیم داشت.

مدرسه آمریکایی

محمد حسین شجاعی

کارشناسی آموزش ابتدایی

نتایج آزمون های تستی نشان میدهد نوجوان ۱۳ ساله کشور ما نمراتش در آزمون پیشرفت تحصیلی پیوسته افت داشته است نسبت به نوجوان همسایه خود در کشورهای دیگر جهان در درس ریاضی و علوم سطح پایین تری دارد و کمتر از ۱۵ درصد دانش آموزان تکالیفشان را با کیفیت انجام میدهند.

خیلی جالب است زندان ها و مدارس آمریکایی خیلی شبیه هم هستند بعداً متوجه شدم کسانی که زندان ها را می سازند و مدارس را هم میسازند و این ساختار آنها با هم شبیه است.

در اینجا دانش آموزان احترام چندانی برای معلمشان قائل نیستند. پ ن : دو جمله اول که برای آقای ویلیام گلاسر بود. یکی از بزرگترین روانشناس ها و مبدا روانشناسی نوین بر پایه تئوری انتخاب و واقعیت درمانی که شما در تمام آثار آن اسمی از مدرسه می شنوید و تلاش فراوانی برای تغییر این سیستم کرده است.

دو جمله آخر هم از محمد عرب است که زندگینامه قشنگی دارد و دوران خردسالی تا جوانی خود را در آمریکا گذرانده است. عه! این که نشد؟

اینجا ما به دوگانگی بر میخوریم که سیستم آموزشی که توی هزینه و تجهیزات و تکنولوژی آموزشی رتبه اول را داره ولی در رتبه بندی که بر اساس بازده و رضایت دانش آموختگان هست حتی جزو ده تای اول هم نیست اما کشورهای مانند فنلاند و لهستان و... جزو ۱۰ کشور برتر هستند و در آمریکا ۸۵ درصد دانش آموزان موفق به اخذ دیپلم می شوند و تنها ۳۰ درصد آنها

آمریکا، کشوری است که آن را اصلی ترین مرکز علمی دنیا و یا پیشرفته ترین ، بهترین ، سودمند ترین ، قدرتمند ترین و... میپنداریم!

گذشته از اغراق، آمریکا دارای یکی از قوی ترین رسانه های دنیا است و همین، یکی از عوامل اصلی پیشرفت این کشور است.

موضوع مورد بحث ما، مدارس و سیستم آموزش و پرورش این کشور است. آموزش و پرورشی که به گران ترین و مجهزترین سیستم آموزشی جهان معروف است. ارگانی که با بودجه ۳/۱ تریلیون دلاری یعنی ۵ برابر بودجه کل کشور ما در همان سال و با ۸۱ میلیون نفر به اندازه کل جمعیت کشور ما دانش آموز دارد. با این اوصاف باید انتظار سیستم مناسبی را داشته باشیم و از آن الگو بگیریم. دروغ چرا؟ کیه که دلش نخواد این دوازده سال رو توی آمریکا درس بخونه؟!

به شما تبریک میگم چون شما ۱۲ سال در این سیستم آمریکایی درس خوندید. ممکنه با شنیدن این جمله تعجب کرده باشید و یا خندتون گرفته باشه!

بباید چند جمله زیر را درمورد مدارس آمریکا بخوانیم (این جملات بدون تحریف و با سند از کتب مختلف جمع آوری شده است.) ؛

در بهترین مدارس چیزی نزدیک به ۲۵ درصد از دانش آموزان و در مدارس بزرگ مراکز شهرها کمتر از ۵ درصد دانش آموزان برای یادگیری به طور جدی و سخت تلاش می کنند.

به دانشگاه کالج می روند.

قرار نیست ما در این نشریه نقد به سیستم آموزش و پرورش آمریکا وارد کنیم فقط آمار و داده هایی از این سیستم به شما داده شده است و مطمئنم همه شما به شباهت این مشکلات با سیستم آموزشی خودمان پی بردید.

هرچه بیشتر این داده ها را جمع آوری کنید، بیشتر به این نتیجه می رسید که آموزش و پرورش ایران یک الگوی ضعیف از آموزش و پرورش آمریکا است و حتی با بعضی از وقتا می بینیم که قسمتی از کتب درسی مان دقیقاً ترجمه همان کتب آمریکایی است و این آدم را بیشتر به فکر فرو میبرد.

بزارید تیر آخر رو بزنم سیستم آموزشی حال ایران در دوره پهلوی توسط مستشاران آمریکایی تاسیس شده است و ما از آن زمان فقط مطالب درسی را تغییر داده ایم و فلسفه و قواعد و شیوه تدریس و ارزیابی دانش آموزان دست نزدیم پس بیایید از این به بعد به جای آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران به آن آموزش و پرورش آمریکایی شعبه ایران بگوییم.

این سیستم توسط روانشناسان آمریکایی و حتی معلمان آن، مورد نقد شدید قرار گرفته به طوری که بعضی از ایالت ها روش های خود را تغییر داده اند.

آقای ویلیام گلاسری یکی از منتقدین به این شیوه است. شیوه ای که با کنترل بیرونی دروس را به بچه یاد می دهد. دروسی که در زندگی آنها هیچ کاربردی ندارند و به درد نمیخورند. سیستمی که دانش آموزان را مجبور به انجام مشق و تکالیفی می کند که

همه آنها فقط به منظور سازی مدرسه کمک می کند.

الگوبرداری و تقلید درست و بجا از دستاوردها و علوم کشورهای دیگر باعث پیشرفت کشورمان می شود اما ما در این زمینه فقط الگوبرداری کورکورانه و ضعیفی از سیستمی کردیم که خود دارای مشکلات فراوانی است. در دوره دبستان آن در آمریکا ۶۰ درصد دانش آموزان به مدرسه علاقه دارند اما در دبیرستان این آمار حتی در مدارس خاص به کمتر از ۲۰ درصد می رسد.

ایشون مدارس کیفی را جایگزین این سیستم میداند

اما مدرسه کیفی چه مدرسه ای است؟

مدرسه ای که تئوری انتخاب را جایگزین کنترل بیرونی میکند. مدرسه ای که روابط در آن بر مبنای اعتماد و احترام است و تمام مشکلات انضباطی از مدرسه حذف می شوند و دانش آموزان دعوت به مسئولیت پذیری می شوند.

مدرسه ای که دانش آموزانش در تست های مهارت سنجی و آزمون های ورودی دانشگاه ها عملکرد بهتری دارند.

مدرسه ای که...

در آخر فقط میخوام بگویم برای آینده بهتر ما باید تغییر کنیم ما محکوم به تکرار گذشته خود نیستیم مگر آنکه تکرار را انتخاب کرده باشیم، برای هر تغییری باید اول از خودمان شروع کنیم...

ازماباش

**اگه تو هم دوست داری عضوی از نشریه
ذره بین باشی کافیه بهمون اطلاع بدی!
فرقی نداره دانشجو معلم باشی یا هر شغل
دیگه ای که داری! کافیه دلت برای تعلیم و
تربیت و آموزش بتپه...**

جهت اطلاع از آخرین اتفاقات و اخبار نشریه ذره بین، آموزش و تعلیم و تربیت به کانال های ما در شبکه های اجتماعی پیوندید.

کدام یک از بخش های نشریه را بیشتر میپسندید؟
تیتیر مطالبی که بیشتر پسندیدید را برای ما از طریق راه های اعلام شده ارسال کنید.

نظر سنجی

نشریه دانشجویی ذره بین دانشگاه فرهنگیان شهید مدنی قم بدینوسیله از همه دانشجویان توانمند در عرصه های نویسندگی و ویراستاری دعوت به عمل می آورد تا برای عضویت در شبکه نویسندگان و ویراستاران اعلام حضور بکنند.
بدین جهت عزیزان علاقمند، نام و نام خانوادگی، شماره تماس و زمینه نویسندگی شان را از طریق پل های ارتباطی اعلام نمایند.
منتظر همراهی شما هستیم!

فراخوان